

אבי בן שלמה, Max Abel Korilchik (71) נעצר ושחרר לישראל ב-3.10.1975. אזרחות בעת המעצר:

ארגנטינית – מס' זהות (משטרה פדרלית) 4.058.963

שם האב: זלמן קורילצ'יק.
שם האם: חנה פילנסקה.

תיאור המקרה:

נעצר ב-1.10.1974 ברחוב ליד ביתו. הוחזק בכלא תחת חקירות ועינויים. גם אשתו נעצרה. ביקש "אופציה" למספר מקומות אך לא נתנו לו. כשביקש לישראל נתנו לו ועלה ארצה עם אשתו ב-3.10.1975.

עדות שנמסרה על ידי אבי בן שלמה, Max Abel Korilchik בירושלים ביום 16.4.01.

קהאן: אני מבקשת קודם את השם ומתי הייתה העלייה.
בן שלמה: שמי בישראל הוא אבי בן שלמה. עליתי לארץ ב-3 באוקטובר 1975. אני לא חושב שזה צודק לחקור את התקופה של 1976-1983 בלבד. תקופה זו היא חלק מתכנית אכזרית כדי לחסל את האנשים בעלי הדעות השמאלניות ובעלי הדעות הליברליות. השלטון הצבאי בארגנטינה הביא לידי מצב של שרפת ספרים בשל כריכתם. אני חושב שקיים קשר, אפשר לדבר על כל ההיסטוריה של ארגנטינה. הדבר מתחיל בשנת 1973 עם פטירתו של פרון וכוחה של אשתו בעלת השפעה אשר רצתה להביא לידי ביטוי את השלטון הצבאי. בין השנים 1974-1976 מדובר בתקופה שבה נעשו ניסויים כגון רדיפות, עינויים וכו'. אני לא שמאלני. אני איש שמאל, הייתי ונשארתי עם הרבה שיניים. אני בן 71 כאשר בפוליטיקה אני נמצא מגיל 12. אני לא יכול להגיד שקבוצת אנשים אשר באו אלי ב-1 בנובמבר 74, ובאותו היום כמו כן שמו פצצה בסירתו של מפקד המשטרה. כאשר הם באו אלינו הביתה הבנתי שאין הדבר מבשר טובות. כאשר ראיתי אותם מגיעים קפצתי מן הבית. ברגע שהגעתי לרחוב התחלתי לברוח. מכונית עצרה ועצרו אותי וכך הגעתי למעצר במשטרה.

קהאן: כתוצאה ממה בא מעצרך?

בן שלמה: היה לי תיק במשטרה משום שהייתי מזכ"ל באיזושהי מפלגה. בבית לא מצאו שום דבר שיכול להסגיר אותי. הופעתי בפני בית המשפט וחודשיים לאחר מכן בית המשפט לערעורים שחרר אותי. אשתי נעצרה שעה לאחר מעצרי.

קהאן: מה מצאו בביתך?

בן שלמה: מה שמצאו היו דברים מן העבר אך לא משהו שהיה קשור לאותה תקופה. מה שמצאו הוא ספר אשר הסביר כיצד להכין חומרי נפץ. בינואר הייתי צריך לצאת. עפ"י סעיף 23 של החוקה ביקשתי לצאת מארגנטינה. בחודש ספטמבר קיבלתי מכתב מאשתי שבו כתוב היה שנעזוב את ארגנטינה לישראל. כתבתי לאשתי מכתב חזרה ובו אמרתי לה שעלינו לצאת גם לגיהנום. הוחזרתי לבואנוס איירס היכן שאשתי הייתה ואז כמו כן פגשתי לראשונה את בני אשר נולד 5 ימים לאחר שנעצרתי. עם חזרתי לבואנוס איירס קיבלתי מכתב ובו נאמר שאני מגורש מארגנטינה. כאשר הגעתי לארץ הגעתי ללוד (הגעתי לארץ ביום ו'). מכל התקופה הזו אני שמעתי ואני כמו כן יודע, בארגנטינה במשך השנים האלה לא היו אשמים, בן אדם שחושב או שלוקח נשק יש לו זכות למשפט ולא להוצאה להורג לאחר עינויים. מדובר באנשים אשר רצו להתקדם בחיים ולהקים משפחה, רוב האנשים שנעלמו לא עשו כלום. אתמול קראתי בעיתון על ילד בן 15 אשר חיפשו אחר אביו ומכיוון שלא מצאו אותו כל משפחתו נלקחה, אך הילד הוצא להורג. אני רוצה להמליץ למדינת ישראל לדרוש ולחקור את כל מה שהתרחש. ארגנטינה היא סירה באמצע האוקיינוס. לפי דעתי עכשיו זה הזמן לבדוק את הנושא. שירותים חשאיים היו באוניברסיטאות והוא הביא לידי מוות אנשים רבים. חברים שלי שמתו, שהרגו אותם. סיפרו לי שהייתה בריגדה שלמה של השירות החשאי והם היו בכל מקום כגון בהנהלה של הארגונים.

קהאן: אמרת שכאשר נעצרת הם עינו אותך, מה הם רצו לדעת?

בן שלמה: אדם אשר יש לו תיק במשטרה, הם מחפשים והם יודעים. הם הגיעו אלי ועד היום אני יודע מדוע. יש לי כמה רעיונות. נאמר לי שפטריות ארגנטיני אשר רצה להגן על המדינה הלשין עלי.

קהאן: למה לא הרגו אותך? אני יודעת שזו שאלה איומה אך מדוע לא הרגו אותך?

בן שלמה: בשנת 1974 אם היו נכנסים לביתי היו מוציאים אותי והורגים אותי, אך ברגע שברחתי ב-1 בנובמבר יום המתים' בארגנטינה, ללא כלי נשק עלי, [לא יכלו להרוג אותי]. הם עינו אותי ואמרתי להם ששום דבר לא יצליחו להוציא ממני משום שבשנה האחרונה לא הייתי פעיל.

קהאן: כאשר הגעת לבית המשפט לערעורים באיזה עניין?
בן שלמה: עו"ד הוצאו להורג. היו לי שני עו"ד אשר הוצאו להורג.

קהאן: מה הייתה ההחלטה?
בן שלמה: ההחלטה הייתה שעד סוף הערעור אני אהיה עצור. דבר שלא הסכמתי לו. העו"ד שבא לעזור לי לאחר שרבים נרצחו הוא לא רצה שנערער. דבר שלא הסכמתי לו.

קהאן: ההליך המשפטי לא הגיע לסיומו משום שרצו לגלות אותך מארגנטינה.
בן שלמה: לאחר סיום המשפט גורשתי מארגנטינה והגעתי לארץ.

קהאן: אתה לא מצטער להיות בארץ, סליחה הייתי חייבת לשאול, זה לא קשור לחקירה.
בן שלמה: הבית בארגנטינה שפרצו את הדלת, הבית לא היה שלי, רכוש רב הושמד, אך אם לא הייתי מגיע לישראל לא בטוח שהייתי יכול לשבת פה.

קאופמן: האם עינו אותך ולא שאלו שאלות או ששאלו שאלות, מה הייתה השיטה?
בן שלמה: אני למדתי בחיי לא לשאול שאלות כגון את שמם של האנשים או עיסוקם. בהתחלה כיסו לי את העיניים קשרו את רגלי ואת ידי וקיבלתי מכות חשמל. נשאלתי שאלות כגון במה אני עוסק. עניתי שאני עיתונאי. שוב שאלו אותי במה אני עוסק משום שמצאו דברים, ועליהם עניתי שאלו הם זיכרונות מן העבר. עינו אותי, שאלו אותי ובגלל האמת לא יכלו לשפוט אותי. בשנת 76 אם היית מספר שהלכת לשמוע הרצאה של מישהו הדבר היה יכול לפגוע.

קאופמן: האם שמך ועצם היותך יהודי הדבר החמיר והקשה את המצב?
בן שלמה: במשטרה הפדראלית ישנם אנשים אכזריים בעלי דעות מאד קיצוניות. שמי היה יהודי, אך לאחר ששלחו אותי לבית כלא, שם הרגשתי את עצם היותי יהודי. הקצין התורן בכלא שאל להיכן לשלוח את היהודי ואמרו שאותי ישימו עם הפושעים, וכך הדבר היה.

קאופמן: אנחנו רוצים לדעת מתי החלו הסימנים האנטישמיים? את השורשים של האנטישמיות ניתן היה להרגיש כמו כן במשטרה הפדראלית?
בן שלמה: כן. אני לא רציתי להעלות שמות.

קאופמן: חשוב לנו לדעת את כל השמות, כי בבוא הזמן כאשר נעשה חשבון כל שם וכל דבר שאתה זוכר הוא מאד חשוב.

בן שלמה: אני לא הייתי בתקופה, אך הייתי בקשר עם חברים, יש לי חוברת שבה אני שם את כל המידע. יש לי חברים בארגנטינה, וכן חבר אשר ראה ויודע הרבה.

פרסמן: האם הועמדת כמו כן למשפט? על מה?
בן שלמה: כן, על התארגנות פוליטית לא חוקית. המאבק היה בכך שבעבר הייתי מזכ"ל באחת המפלגות, אך הדבר היה שייך לעבר.

זדוף: אתה ציינת שעל בסיס סעיף 23 של החוקה יכולת לצאת ועל בסיס זה יצאת. אתה ציינת שברגע שרצית לצאת לישראל, תוך 10 ימים יצאת. לאן רצית לצאת, למה לא נתנו לך ומדוע כשאמרת ישראל כן נתנו לך?

בן שלמה: אני ביקשתי מקלט מדיני בפרו, אך לא קיבלתי. משגרירות שבדיה נמסר לי שהם מוכנים לקחת אותי תחת חסותם אך לא כאשר אני יוצא ישר מארגנטינה. אני רציתי לברוח. בכלא הגברים והנשים היו סגורים כמו בלול. כאשר ביקשנו, לפי מה שסיפרתי, אז העניין התהפך, עד היום איני יודע מי היה הנשמה הטובה שהלך עם חמותי לקנות את הכרטיסים, וברגע שהלכו לקנות כרטיסים הבטיחו שנצא וכך יצא.

זדוף: למה לישראל כן נתנו לצאת?

בן שלמה: לפי דעתי לא רצו שנצא לאחת המדינות הקרובות לארגנטינה. ברגע של מצוקה הבנתי שישראל היא תקוותי היחידה.

זדוף: מדוע כן הסכימו שתצא לישראל?
בן שלמה: אני שואל מי צריך טרוריסט במדינת ישראל או מי צריך שמאלן בישראל? איני יודע.

אביבי: אנחנו מטפלים בישראל ועל כן עליהם להגיע לישראל.
בן שלמה: אתה אומר אז, היו הרבה טענות כלפידך, שאתה אמרת שרצית להגיש עזרה, אך האנשים לא רצו את העזרה.